

Идеја о уједињењу југословенских народа и стварању заједничке државе плод је модерног доба и јавља се с развитком нових друштвено-економских односа и распадањем феудализма, слабљењем Османлијског и Хабсбуршког царства, снажењем грађанства у југословенским земљама и његовим тежњама за политичким и економским осамостављивањем. Ову идеју пратило је схватање о историјској повезаности југословенских народа и њиховој етничкој сродности. За истакнуте поборнике уједињења из круга духовних стваралаца, југословенски народи чинили су један народ подељен племенским границама. На буђењу националне свести у оквирима југословенске идеологије и на идеју уједињења повољно су утицале, сем постојања Србије и Црне Горе као самосталних држава, бојазни од територијалног ширења граничних држава на рачун југословенског етичког простора.

Подстицај и изазов југословенском окупљању представљало је уједињење Италије и Њемачке, које је текло пред очима грађанства југословенских народа и није могло, по свом значају за модерну Европу, да не утиче и на свест њихових водећих снага и најистакнутијих представника, забринутих, на другој страни, експанзивношћу њемачког империјализма и италијанског национализма.

Краљевина СХС се граничила на северозападу са Италијом и Аустријом, Мађарском и Румунијом на северу, Бугарском на истоку, Грчком и Албанијом на југу, а на западу је излазила на Јадранско море. Референдум је одржан у аустријској покрајини Корушкој, али је на њему одлучено да Корушка остане у саставу Аустрије. Далматинска лука Задар и неколико далматинских острва су припали Италији, која је покушала да окупира и анектира Црну Гору. Град Ријека је проглашен Слободном Државом Ријеком, али ју је ускоро окупирала и 1924. анектирала Италија.

Напетости око границе са Италијом су се наставиле, пошто је Италија тражила још далматинске обале, а Краљевина СХС је тражила Истру, део бившег Аустријског приморја, који је анектирала Италија, али који је имала значајан број словеначког и хрватског становништва. Нова влада је покушала да нову државу интегрише политички и економски, што је био тежак задатак због великих разлика у језицима, националностима и религији, различитим историјама регија и велики разликама у економској развијености међу регионима.

Краљ Александар је 6. јануара 1929. укинуо Видовдански устав, распустио Народну скупштину и завео лични режим. Влада је донела неколико закона који су заменили правне норме из укинутог Устава. Законом о краљевској власти и врховној државној управи Краљевина СХС је дефинисана као наследна монархија.

Краљ је проглашен за носиоца целокупне власти у земљи. Именовано је председника и чланове Министарског савета који су радили по његовом овлашћењу. Издавао је и проглашавао законе указима које су пре тога потписали председник владе, ресорни министар и министар правде. Судска власт вршена је у име краља.

Законом о заштити јавне безбедности и поретка у држави суспендован је јавни и политички живот, забрањен је рад удружења и политичких странака "која носе обележје верско или племенско". Законом о изменама и допунама закона о штампи "забрањује се растурање и продавање новина и других штампаних списа, ако садрже увреду владаоца и чланова краљевског дома, тешку повреду јавног морала, ако се штампаним списом изазива мржња против државе као целине, верски или племенски раздор, а тако исто када се посредно позивају грађани да силом мењају земаљске законе".

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com